

**ZARZĄDZENIE
REGIONALNEGO DYREKTORA OCHRONY ŚRODOWISKA
w WARSZAWIE**

z dnia 2023 r.
**zmieniające zarządzenie w sprawie ustanowienia planu zadań ochronnych
dla obszaru Natura 2000 Gołobórz PLH140028**

Na podstawie art. 28 ust. 5 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody (Dz. U. z 2022 r. poz. 916, 1726, 2375, 2185 i 2375) zarządza się, co następuje:

§ 1. W zarządzeniu Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Warszawie z dnia 11 marca 2016 r. w sprawie ustanowienia planu zadań ochronnych dla obszaru Natura 2000 Gołobórz PLH140028 (Dz. Urz. Woj. Maz. poz. 2532), załącznik nr 4 do zarządzenia, otrzymuje brzmienie określone załącznikiem do niniejszego zarządzenia.

§ 2. Zarządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

*Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska
w Warszawie*

Arkadiusz Siembida

Załącznik do zarządzenia Regionalnego Dyrektora
 Ochrony Środowiska w Warszawie z dnia
2023 r.
 zmieniającego zarządzenie w sprawie
 ustanowienia planu zadań ochronnych dla obszaru
 Natura 2000 Gołobórz PLH140028

Cele działań ochronnych

Lp.	Przedmiot ochrony	Parametr stanu ochrony	Cele działań ochronnych
1	2330 Wydmy śródlądowe z murawami napiaskowymi (<i>Corynephorus, Agrostis</i>)	Powierzchnia siedliska	Utrzymanie 10 ha powierzchni siedliska.
		Gatunki charakterystyczne	Utrzymanie występowania 2-3 gatunków charakterystycznych (stan niezadawalający – U1).
		Ekspansja podrostu drzew i krzewów	Utrzymanie występowania nie więcej niż 60% podrostu drzew i krzewów (stan niezadawalający – U1).
		Gatunki ekspansywne	Utrzymanie występowania nie więcej niż 10% pokrycia gatunków ekspansywnych (stan niezadawalający – U1).
		Obce gatunki inwazyjne	Utrzymanie występowania nie więcej niż 1 gat. obcego inwazyjnego, z pokryciem do 5% (stan niezadawalający – U1).
		Występowanie procesów eolicznych	Utrzymanie występowania śladów procesów eolicznych, dopuszcza się ślady dawnych procesów (stan niezadawalający – U1).
		Procent powierzchni zajęty przez siedlisko	Utrzymanie występowania minimum 10% powierzchni zajętej przez siedlisko w obrębie powierzchni poddanej badaniu (stan niezadawalający – U1).
		Gatunki charakterystyczne	Utrzymanie występowania 2-3 gatunków charakterystycznych murawy kserotermicznej/ wrzosowiska (stan niezadawalający – U1).
		Inne zniekształcenia	Utrzymanie występowania nielicznych zniekształceń - nieliczne drogi, śladowa skala eksploatacji piasku, średnie zaśmiecenie (stan niezadawalający – U1).
		Powierzchnia siedliska na stanowisku	Utrzymanie braku mierzalnych zmian powierzchni siedliska (stan właściwy – FV).
2	4030 Suche wrzosowiska (<i>Calluno-Genistion, Pohlio-Callunion, Calluno-Arctostaphylyon</i>)	Powierzchnia siedliska	Utrzymanie 0,9 ha powierzchni siedliska.
		Pokrycie wrzosu zwyczajnego (ewentualnie łącznie wrzosu i mącznicy)	Utrzymanie udziału wrzosu zwyczajnego (ewentualnie wrzosu i mącznicy) na poziomie minimum 25 % (stan zły –U2).
		Pokrycie traw	Utrzymanie udziału traw na poziomie nie większym niż 30% (stan niezadawalający – U1).
		Zarośnięcie przez drzewa	Utrzymanie udziału drzew na poziomie nie większym niż 30% (stan niezadawalający – U1).
		Gatunki obce geograficznie	Utrzymanie braku występowania gatunków obcych geograficznie (stan właściwy – FV).
		Ekspansywne gatunki rodzime	Utrzymanie niewielkiego udziału ekspansywnych gatunków rodzimych, na poziomie nieprzekraczającym 10% (stan niezadawalający –

			U1).
		Struktura populacji kluczowych gatunków	Utrzymanie występowania wszystkich faz rozwojowych, przy jednoczesnej skąpej reprezentacji osobników juvenilnych (stan niezadowolający – U1).
		Inne zniekształcenia	Stopniowa poprawa oceny wskaźnika poprzez eliminację występowanie zniekształceń – zaśmiecanie (stopniowa poprawa niezadowolającej oceny wskaźnika – U1).
3	5130 Formacje z jałowcem pospolitym (<i>Juniperus communis</i>) na wrzosowiskach lub nawapiennych murawach	Powierzchnia siedliska	Utrzymanie 4 ha powierzchni siedliska.
		Gatunki krzewów	Utrzymanie udziału <i>Juniperus communis</i> na poziomie 65% (stan właściwy – FV).
		Wysokość krzewów	Utrzymanie wysokości krzewów na poziomie > 0,8 m (stan właściwy – FV).
		Zwarcie krzewów	Utrzymanie zwarcia krzewów na poziomie 20-80% (stan właściwy – FV).
		Struktura przestrzenna płatów zarośli	Utrzymanie co najmniej 6 dużych kęp jałowców w obrębie płatu i kilka mniejszych (stan właściwy – FV).
		Udział gatunków drzewiastych (powyżej 1,5 m wys.)	Utrzymanie występowania zwarcia gatunków drzewiastych średnio na poziomie < 20% (stan niezadowolający – U1).
		Gatunki charakterystyczne	Utrzymanie minimum niewielkiego udziału gatunków typowych dla <i>Calluno-Ulicetalia - Deschampsia flexuosa</i> 1% <i>Nardus stricta</i> 1% (stan zły – U2).
		Gatunki ekspansywnych roślin zielnych	Utrzymanie braku występowania ekspansywnych roślin zielnych (stan właściwy – FV).
		Odnowienie krzewów	Utrzymanie występowania odnowienia krzewów (stan niezadowolający – U1).
		Obce gatunki inwazyjne	Stopniowa poprawa oceny wskaźnika poprzez eliminację lub ograniczenie występowania obcych gatunków inwazyjnych (stopniowa poprawa oceny wskaźnika – stan niezadowolający U1).
4	9170 Grąd środkowoeuropejski i subkontynentalny (<i>Galio-Carpinetum</i> , <i>Tilio-Carpinetum</i>)	Powierzchnia siedliska	Utrzymanie minimum 19,04 ha powierzchni siedliska oraz podjęcie działań zmierzających do zwiększenia powierzchni siedliska do 1,77 ha.
		Charakterystyczna kombinacja florystyczna	Utrzymanie typowej dla siedliska przyrodniczego (z uwzględnieniem specyfiki regionalnej i zróżnicowania fitosocjologicznego) charakterystycznej kombinacji florystycznej (stan właściwy – FV).
		Inwazyjne gatunki obce w podszycie i runie	Stopniowa poprawa udziału inwazyjnych gatunków obcych w podszycie i runie do poziomu nie więcej niż 2% pokrycia powierzchni badawczej (stopniowa poprawa oceny złego stanu – U2 do stanu niezadowolającego – U1).
		Ekspansywne gatunki rodzime w runie	Utrzymanie braku występowania gatunków ekspansywnych lub pojedyncze okazy gatunków nitrofilnych w runie (stan właściwy – FV).
		Struktura pionowa i przestrzenna roślinności	Utrzymanie występowania jednolitego, starego drzewostanu lub struktury zróżnicowanej ze zwartym starym drzewostanem zajmującym 10-50% powierzchni (stan niezadowolający – U1).

		Wiek drzewostanu	Utrzymanie >10% udział drzew starszych niż 100 lat (stan właściwy – FV).
		Naturalne odnowienie drzewostanu	Utrzymanie występowania minimum pojedynczych odnowień (stan niezadawalający – U1).
		Gatunki obce w drzewostanie	Utrzymanie udziału gatunków obcych w drzewostanie na poziomie <10% i nieodnawiające się (stan niezadawalający – U1).
		Martwe drewno (łącznie zasoby)	Utrzymanie ilości martwego drewna na poziomie minimum 10 m ³ / ha oraz stopniowa poprawa oceny wskaźnika do poziomu > 20% (stopniowa poprawa oceny stanu niezadawalającego – U1 do stanu właściwego - FV).
		Martwe drewno wielkowymiarowe	Stopniowa poprawa ilości martwego drewna wielkowymiarowego do poziomu 3 szt./ha (stopniowa poprawa oceny wskaźnika ze złego stanu – U2 do stanu niezadawalającego – U1).
		Inne zniekształcenia	Utrzymanie występowania braku zniekształceń (stan właściwy – FV).
5	9110 Ciepolubne dąbrowy (<i>Quercetalia pubescenti-petraeae</i>)	Powierzchnia siedliska	Utrzymanie minimum 1,77 ha powierzchni siedliska.
		Udział procentowy siedliska	Utrzymanie udziału procentowego siedliska w powierzchni badawczej w stanie niepogorszonym na poziomie nie mniej niż 20% (stan zły – U2).
		Gatunki charakterystyczne	Utrzymanie występowania gatunków charakterystycznych minimum na poziomie minimum 1% powierzchni badawczej lub udział gatunków ciepłolubnych na poziomie minimum 10% (stan niezadawalający – U1).
		Gatunki dominujące	Stopniowa poprawa oceny wskaźnika poprzez występowanie maksymalnie współdominacji gatunków ograniczających rozwój gatunków ciepłolubnych (stan niezadawalający – U1).
		Obce gatunki inwazyjne w runie i podszycie	Stopniowa poprawa oceny wskaźnika poprzez występowanie udziału obcych gatunków inwazyjnych poniżej 5% w powierzchni badawczej (poprawa oceny wskaźnika U2).
		Rodzime gatunki ekspansywne roślin zielnych	Utrzymanie występowania rodzimych gatunków ekspansywnych na poziomie poniżej 20% (stan niezadawalający – U1).
		Gatunki ciepłolubne	Utrzymanie występowania gatunków ciepłolubnych na poziomie powyżej 20% (stan właściwy – FV).
		Leżące martwe drewno	Utrzymanie udziału martwego drewna leżącego na poziomie do 5% zasobności drzewostanu (stan właściwy – FV).
		Wiek drzewostanu	Utrzymanie występowania drzewostanu w wieku powyżej 50 lat (stan właściwy – FV).
		Zwarcie podszytu	Utrzymanie występowania zwarcia podszytu na poziomie nieprzekraczającym 50% oraz stopniowa poprawa wskaźnika do poziomu poniżej 20% (stopniowa poprawa do stanu właściwego – FV).
		Zwarcie koron drzew	Utrzymanie występowania zwarcia koron drzew na poziomie ≥ 70% (stan niezadawalający – U1).

		Gatunki obce geograficznie i ekologicznie w drzewostanie	Utrzymanie braku występowania obcych gatunków geograficznie w drzewostanie (stan właściwy – FV).
		Naturalne odnowienie	Utrzymanie oceny wskaźnika minimum na obecnym poziomie oraz niedopuszczenie do masowego odnowień gatunków grądowych (stan niezadowolający – U1).
		Obecność nasadzeń drzew	Utrzymanie braku obecności nasadzeń drzew (stan właściwy – FV).
		Zniszczenia runa i gleby	Utrzymanie braku zniszczeń runa i gleby (stan właściwy – FV).
		Zniszczenia drzewostanów	Utrzymanie braku zniszczenia drzewostanów (stan właściwy – FV).
6	91T0 Sosnowy bór chrobotkowy (<i>Cladonio-Pinetum</i> i chrobotkowa postać <i>Peucedano-Pinetum</i>)	Powierzchnia siedliska	Utrzymanie minimum 5,37 ha powierzchni siedliska.
		Charakterystyczna kombinacja florystyczna	Utrzymanie oceny wskaźnika w stopniu nie pogorszonym, tj. utrzymanie występowania minimum <i>Festuca ovina</i> , <i>Deschampsia flexuosa</i> , <i>Melampyrum pratense</i> , <i>Rumex acetosella</i> oraz porostów <i>Cladonia rangiferina</i> , <i>C. furcata</i> i <i>C. phyllophora</i> - wszystkie z udziałem minimum do 1% (stan zły – U2).
		Udział procentowy siedliska	Utrzymanie udziału procentowego siedliska w powierzchni badawczej minimum na poziomie <30 % (stan zły – U2).
		Obce gatunki inwazyjne	Stopniowa poprawa oceny wskaźnika poprzez ograniczenie lub eliminację obcych gatunków inwazyjnych (poprawa stanu niezadowolającego – U1).
		Rodzime gatunki ekspansywne roślin zielnych	Utrzymanie udziału rodzimych gatunków ekspansywnych na poziomie nieprzekraczającym 10 % (stan właściwy – FV).
		Występowanie i stan populacji chrobotków	Utrzymanie oceny wskaźnika w stopniu nie pogorszonym, tj. utrzymanie występowania minimum <i>Cladonia rangiferina</i> , <i>C. furcata</i> i <i>C. phyllophora</i> - wszystkie z udziałem minimum do 1% (stan zły – U2).
		Stosunek pokrycia chrobotków do mchów i roślin naczyniowych	Utrzymanie oceny wskaźnika w stopniu nie pogorszonym, tj. utrzymanie występowania minimum <i>Cladonia rangiferina</i> , <i>C. furcata</i> i <i>C. phyllophora</i> - wszystkie z udziałem minimum do 1% (stan zły – U2).
		Wiek drzewostanu	Stopniowa poprawa oceny wskaźnika oraz zwiększenie udziału drzew w wieku > 50 lat (stopniowa poprawa wskaźnika ze stanu złego – U2).
		Obecność drewna martwego w dnie lasu	Stopniowa poprawa oceny wskaźnika ograniczenie występowania niewielkiej ilości martwego drewna – z naturalnego opadu, w dnie lasu (stopniowa poprawa stanu niezadowolającego – U1).
		Gatunki obce w drzewostanie	Utrzymanie braku występowania gatunków obcych w drzewostanie (stan właściwy – FV).
		Naturalne odnowienie drzewostanu	Utrzymanie występowania naturalnego odnowienia ale małych ilościach (stan właściwy – FV).

		Obecność nasadzeń drzew	Utrzymanie braku nasadzeń (stan właściwy – FV).
		Przekształcenia związane z użytkowaniem	Utrzymanie braku występowania przekształceń (stan właściwy – FV).
		Zniszczenia drzewostanów – wiatrolomy, gradacje owadów	Utrzymanie braku występowania zniszczenia drzewostanów (stan właściwy – FV).

”

UZASADNIENIE

Założeniem do opracowania projektu planu zadań ochronnych jest utrzymanie lub odtworzenie w miarę możliwości właściwego stanu przedmiotów ochrony obszaru Natura 2000, który to obowiązek wynika z art. 6 (1) dyrektywy siedliskowej (Dyrektywa Rady 92/43/EWG z dnia 21 maja 1992 r. w sprawie ochrony siedlisk przyrodniczych oraz dzikiej fauny i flory – Dz. U. UE. L 206 z 22.7.1992, z późn. zm.). Dokument ten tworzy ramy prawne do działania wszystkim podmiotom prowadzącym działalność w obrębie siedlisk przyrodniczych i siedlisk gatunków, dla których ochrony wyznaczono obszar Natura 2000.

Obowiązek sporządzenia projektu planu zadań ochronnych dla obszaru Natura 2000 wynika z art. 28 ust. 1 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody (Dz. U. z 2022 r. poz. 916, z późn. zm. - zwanej dalej „ustawą o ochronie przyrody”). Kierując się wspomnianymi powyżej założeniami, plan zadań ochronnych na okres 10 lat ustanawia w drodze aktu prawa miejscowego (w formie zarządzenia), właściwy terytorialnie regionalny dyrektor ochrony środowiska. W myśl art. 28 ust. 5 ww. ustawy plan zadań ochronnych może być zmieniony, jeżeli wynika to z potrzeb ochrony tych siedlisk przyrodniczych lub gatunków roślin i zwierząt.

Dla omawianego obszaru Natura 2000, plan zadań ochronnych ustanowiony został zarządzeniem Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Warszawie z dnia 11 marca 2016 r. w sprawie ustanowienia planu zadań ochronnych dla obszaru Natura 2000 Gołobórz PLH140028 (Dz. Urz. Woj. Maz. poz. 2532).

W związku z zarzutami formalnymi Komisji Europejskiej z dnia 9 czerwca 2021 r., zn. INFR(2021)2025, C(2021)2179, dotyczącymi obowiązku ustalenia precyzyjnych celów ochrony dla każdego obszaru Natura 2000, koniecznym stało się doprecyzowanie celów działań ochronnych wyznaczonych dla niniejszego obszaru. Zgodnie z ww. stanowiskiem Komisji Europejskiej funkcja celów ochrony polega na określeniu, jaki stan gatunków i typów siedlisk na danym obszarze należy osiągnąć, tak aby obszar ten mógł przyczynić się do osiągnięcia ogólnego celu, jakim jest właściwy stan ochrony tych gatunków i typów siedlisk (art. 2 ust. 2 dyrektywy siedliskowej) na poziomie krajowym, biogeograficznym lub europejskim. Zgodnie z wykładnią przedstawioną przez Komisję Europejską aby spełnić tę funkcję, cele ochrony muszą być:

- 1) indywidualnie określone dla danego obszaru, tj. ustalone na poziomie obszaru;
- 2) kompleksowe, tj. obejmujące wszystkie gatunki i typy siedlisk będące przedmiotem zainteresowania Wspólnoty na mocy dyrektywy siedliskowej, które występują w obszarze Natura 2000;
- 3) indywidualnie określone dla przedmiotu ochrony, tj. jasno wskazywać konkretny typ siedliska lub gatunek na danym obszarze;
- 4) indywidualnie określone pod kątem pożądanego stanu ochrony, tj. wyraźnie określające stan, jaki typ siedliska i gatunek na danym obszarze mają osiągnąć; pożądany stan musi być:
 - a) ilościowy i mierzalny (cele ilościowe, które mogą być uzupełnione celami jakościowymi, takimi jak opis właściwego stanu siedliska lub struktury populacji), jak również raportowalny (umożliwiający monitorowanie);
 - b) realistyczny (uwzględniający rozsądne ramy czasowe i nakłady), spójny (umożliwiający zastosowanie takich samych atrybutów i wskaźników dla przedmiotów ochrony w różnych obszarach);
 - c) kompleksowy (atrybuty i cele powinny obejmować specyfikę danego przedmiotu ochrony i umożliwiać opisanie jego stanu ochrony jako właściwy lub niewłaściwy);
 - d) precyzyjne w odniesieniu do „utrzymania” lub „odtworzenia” stanu ochrony przedmiotu ochrony (odpowiedni poziom ambicji określający niezbędne środki ochrony);
 - e) odpowiadać ekologicznym wymaganiom dotyczącym typów siedlisk przyrodniczych wymienionych w załączniku I i gatunków wymienionych w załączniku II występujących na tych obszarach; odzwierciedlać znaczenie obszaru dla zachowania lub odtworzenia, we właściwym stanie ochrony, typów siedlisk i gatunków.

Opracowanie zmiany planu zadań ochronnych w zakresie celów ochrony dla przedmiotów ochrony obszaru Natura 2000, wynika z konieczności zapewnienia warunków utrzymania i odtworzenia ich właściwego stanu ochrony, z wyjątkiem sytuacji, gdy ze względów przyrodniczych jest niemożliwe lub nieuzasadnione polepszenie tego stanu. Cele działań ochronnych sporządzono na podstawie dostępnych materiałów przyrodniczych, w tym dokumentacji planu zadań ochronnych oraz opracowania przyrodniczego pn.: Ocena stanu zachowania i monitoring wybranych przedmiotów ochrony obszarów Natura 2000: Dąbrowy Ceranowskie PLH140024, Gołobórz PLH140028, Gołe Łąki PLH140027, Dzwonecznik w Kisielanach PLH140026, Rogoźnica PLH140036” - Biuro Urządzania Lasu i Geodezji Leśnej Oddział w Warszawie (2021 r.)

Mając powyższe na uwadze zdefiniowano następujące cele ochrony:

Lp.	Przedmiot ochrony	Parametr stanu ochrony	Cele działań ochronnych	Komentarz
1	2330 Wydmę śródlądowe z murawami napiaskowymi (<i>Corynephorus</i> , <i>Agrostis</i>)	Powierzchnia siedliska	Utrzymanie 10 ha powierzchni siedliska.	Podczas badań prowadzonych w 2013 r. na potrzeby sporządzenia dokumentacji planu zadań ochronnych pod względem fitosocjologicznym siedlisko 2330 stanowiły murawy szczotlichowe <i>Spergulo vernalis-Corynephorum</i> . Specyficzny wygląd tym luźnym, ubogim gatunkowo murawom nadawały niskie, ciepłolubne i sucholubne, kępkowe trawy, wśród których dominowała szczotlicha siwa. Pomiędzy kępami traw rosły drobne rośliny jednoroczne (m.in. sporek wiosenny). Oprócz tego spotkać tu było można byliny, do których należały: czerwiec trwały i jasioniec piaskowy. Późniejsze stadia rozwojowe muraw cechowała obecność macierzanki piaskowej oraz traw: kostrzew – owczej i czerwonej oraz mietlicy pospolitej. Wykształciła się tu również warstwa mszysta, której brak w stadiach inicjalnych, z dominującym płonnikiem włosistym. W 2021 r. potwierdzono występowanie siedliska w obszarze. Siedlisko 2330 obejmuje luźne murawy napiaskowe, wykształcające się na ubogich, piaszczystych siedliskach śródlądowych wydm. Aktywne procesy eoliczne czyli m.in. przewiewanie piasku z miejsca na miejsce powodują, że na terenie wydmy utrzymuje się tylko najbardziej odporna roślinność. Najczęściej jest to szczotlicha siwa, miejscami z towarzyszącymi jej mszakami: płonnikiem włosistym, szroniakiem siwym oraz porostami, głównie z rodzaju chrobotek <i>Cladonia</i> . Ocena parametru „powierzchnia siedliska” w skali obszaru jest właściwa (FV). Większość powierzchni siedliska (2 z
Gatunki charakterystyczne		Utrzymanie występowania 2-3 gatunków charakterystycznych (stan niezadawalający – U1).		
Ekspansja podrostu drzew i krzewów		Utrzymanie występowania nie więcej niż 60% podrostu drzew i krzewów (stan niezadawalający – U1).		
Gatunki ekspansywne		Utrzymanie występowania nie więcej niż 10% pokrycia gatunków ekspansywnych (stan niezadawalający – U1).		
Obce gatunki inwazyjne		Utrzymanie występowania nie więcej niż 1 gat. obcego inwazyjnego, z pokryciem do 5% (stan niezadawalający – U1).		
Występowanie procesów eolicznych		Utrzymanie występowania śladów procesów eolicznych, dopuszcza się ślady dawnych procesów (stan niezadawalający – U1).		
Procent powierzchni zajęty przez siedlisko		Utrzymanie występowania minimum 10% powierzchni zajętej przez siedlisko w obrębie powierzchni poddanej badaniu (stan niezadawalający – U1).		
Gatunki charakterystyczne		Utrzymanie występowania 2-3 gatunków charakterystycznych murawy kserotermicznej/ wrzosowiska (stan niezadawalający – U1).		
Inne zniekształcenia		Utrzymanie występowania nielicznych zniekształceń - nieliczne drogi, śladowa skala eksploatacji piasku,		

			średnie zaśmiecenie (stan niezadowolający – U1).	3 stanowisk) otrzymała ogólną ocenę parametru U1 (stan niezadowolający), w związku z tym ogólna ocena parametru „specyficzna struktura i funkcje” siedliska w obszarze też wynosi U1. Tym samym w procedowanej zmianie zarządzenia w sprawie planu zadań ochronnych celem ochrony jest utrzymanie płatów siedliska na powierzchni ok. 10 ha (z czego 8,5 ha stanowią płaty główne). Ponadto celem ochrony siedliska jest utrzymanie wartości wskaźników parametru struktury i funkcji na poziomie minimum nie pogorszonym, niezadowolającym (U1). Z uwagi na charakterystykę siedliska i jego lokalne uwarunkowania nie jest możliwa poprawa stanu zachowania siedliska (podjęcie działań ochronnych nie daje m.in. pewności zwiększenia udziału gatunków charakterystycznych czy też skutecznego ograniczenia gatunków ekspansywnych w okresie obowiązywania planu). Cele ochrony ustalono dla wskaźników kluczowych dla waloryzacji oceny stanu ochrony siedliska. Na podstawie posiadanej wiedzy cele wydają się realne do osiągnięcia w trakcie obowiązywania planu zadań ochronnych. Cele ochrony ustalono na podstawie dokumentacji pzo oraz opracowania pn.: „Ocena stanu zachowania i monitoring wybranych przedmiotów ochrony obszarów Natura 2000: Dąbrowy Ceranowskie PLH140024, Gołobórz PLH140028, Gołe Łąki PLH140027, Dzwonecznik w Kisielanach PLH140026, Rogoźnica PLH140036” - Biuro Urządzenia Lasu i Geodezji Leśnej Oddz. w Warszawie T. Figarski, M. Szczygielski, M. Gałczyński, M. Kurek, D. Kutera, P. Ługowski (2021 r.)
		Powierzchnia siedliska na stanowisku	Utrzymanie braku mierzalnych zmian powierzchni siedliska (stan właściwy – FV).	
2	4030 Suche wrzosowiska (<i>Calluno-Genistion</i> , <i>Pohlio-Callunion</i> , <i>Calluno- Arctostaphylon</i>)	Powierzchnia siedliska	Utrzymanie 0,9 ha powierzchni siedliska.	Według dokumentacji pzo, w obrębie obszaru występują kadłubowe wrzosowiska janowcowe <i>Calluno-Genistetum</i> cechujące się wyraźnie dwuwarstwową strukturą. W wyższej warstwie dominują krzewinki wrzosu zwyczajnego <i>Calluna vulgaris</i> . Drugą warstwę budują niskie pokrojowo rośliny, takie jak: jastrzębiec kosmaczek <i>Hieracium pilosella</i> , mietlica pospolita <i>Agrostis capillaris</i> , żarnowiec miotlasty <i>Sarothamnus</i>
		Pokrycie wrzosu zwyczajnego (ewentualnie łącznie wrzosu i mącznicy)	Utrzymanie udziału wrzosu zwyczajnego (ewentualnie wrzosu i mącznicy) na poziomie minimum 25 % (stan zły – U2).	
		Pokrycie traw	Utrzymanie udziału traw na poziomie nie większym niż 30% (stan niezadowolający – U1).	

		Zarośnięcie przez drzewa	Utrzymanie udziału drzew na poziomie nie większym niż 30% (stan niezadowolający – U1).	<p><i>scoparius</i>, nawłóć pospolita <i>Solidago virgaurea</i> i turzyca wrzosowiskowa <i>Carex ericetorum</i>. W większości płatów znaczny udział mają drzewa: sosna zwyczajna <i>Pinus sylvestris</i> i brzoza brodawkowata <i>Betula pendula</i>, co jest przejawem zaawansowanego procesu sukcesji. Wysokość wrzosowisk w najlepiej zachowanych płatach waha się od 20 do 40 cm, przy zwarciu dochodzącym do 90%. Siedlisko dawniej, w wyniku pożarysk będących następstwem czynnego poligonu i manewrów wojsk zmechanizowanych zajmowało duże powierzchnie. W wyniku zaprzestania działań wojskowych, wrzosowiska ulegają silnemu zarastaniu przez podrost sosny i brzozy. Wyniki monitoringu prowadzonego w 2021 r. wskazują, że wrzosowiska na terenie obszaru są dość kadłubowo wykształcone – w niektórych płatach obecność wrzosu jest niewielka a dominują już inne gatunki, np. kostrzewa owcza <i>Festuca ovina</i>, mietlica pospolita <i>Agrostis capillaris</i>, czy bliźniczka psia trawka <i>Nardus stricta</i>. Potwierdzono jedynie kilka płatów siedliska, w tym jeden, w którym obecność wrzosu była na tyle duża, że można je było uznać za w miarę dobrze zachowane siedlisko. Poza wrzosem z istotnym udziałem występowała także szczotlicza siwa <i>Corynephorus canescens</i> oraz warstwa mszysto-porostowa, reprezentowana przez chrobotka reniferowego <i>Cladonia rangiferina</i> i szroniaka siwego <i>Niphotrichum canescens</i>. Stan siedliska oceniony został jak zły. O złej ocenie parametru struktura i funkcja zdecydował w zasadzie jeden, ale najważniejszy wskaźnik: „pokrycie wrzosu...” oceniony na U2. Nawet w najlepiej zachowanym płacie siedliska pokrycie wrzosu nie jest duże (pokrycie 3 wg skali <i>Braun-Blanqueta</i>). Obecność wrzosu jest warunkiem <i>sine qua non</i> identyfikacji siedliska i oceny jego stanu jako właściwy. Pozostałe wskaźniki zazwyczaj otrzymywały ocenę U1. Siedlisko jest zniekształcone przez zarastanie trawami różnych gatunków, stwierdzono także takie niepożądane gatunki jak trzcinnik piaskowy <i>Calamagrostis epigeios</i>. W mniejszym stopniu płaty siedliska zarastają roślinnością drzewiastą, jeśli już, to są</p>
		Gatunki obce geograficznie	Utrzymanie braku występowania gatunków obcych geograficznie (stan właściwy – FV).	
		Ekspansywne gatunki rodzime	Utrzymanie niewielkiego udziału ekspansywnych gatunków rodzimych, na poziomie nieprzekraczającym 10% (stan niezadowolający – U1).	
		Struktura populacji kluczowych gatunków	Utrzymanie występowania wszystkich faz rozwojowych, przy jednoczesnej skąpej reprezentacji osobników juwenilnych (stan niezadowolający – U1).	
		Inne zniekształcenia	Stopniowa poprawa oceny wskaźnika poprzez eliminację występowanie zniekształceń – zaśmiecanie (stopniowa poprawa niezadowolającej oceny wskaźnika – U1).	

				<p>to często jałowce, których zgrupowania zostały uznane za siedlisko 5130. Zgodnie z SDF (Standardowym Formularzu Danych) oraz dokumentacją pzo powierzchnia siedliska zajmuje 0,93 ha, wg danych z 2021 r. natomiast 0,30 ha. Z uwagi na uwarunkowania lokalne siedliska wydaje się, że nie ma możliwości zwiększenia jego powierzchni, niemniej ostateczną powierzchnię siedliska potwierdzą działania z zakresu kolejnego monitoringu siedliska. Z tego też względu na tym etapie odstępuje się od dokonywania zmian w SDF. Z uwagi na charakterystykę siedliska, jego strukturę i lokalne uwarunkowania nie jest możliwa poprawa stanu zachowania siedliska (podjęcie działań ochronnych nie daje m.in. pewności zwiększenia pokrycia wrzosem płatu siedliska w okresie obowiązywania planu). Cele ochrony ustalono dla wskaźników kluczowych dla waloryzacji oceny stanu ochrony siedliska. Na podstawie posiadanej wiedzy cele wydają się realne do osiągnięcia w trakcie obowiązywania planu zadań ochronnych. Cele ochrony ustalono na podstawie dokumentacji pzo oraz opracowania pn.: „Ocena stanu zachowania i monitoring wybranych przedmiotów ochrony obszarów Natura 2000: Dąbrowy Ceranowskie PLH140024, Gołobórz PLH140028, Gołe Łąki PLH140027, Dzwonecznik w Kisielanach PLH140026, Rogoźnica PLH140036” - Biuro Urządzenia Lasu i Geodezji Leśnej Oddz. w Warszawie T. Figarski, M. Szczygielski, M. Gałczyński, M. Kurek, D. Kutera, P. Ługowski (2021 r.). Odstąpiono od definiowania celów dla wskaźnika „Stan kluczowych dla różnorodności biologicznej gatunków lokalnie typowych dla siedliska” z uwagi na brak danych.</p>
3	5130 Formacje z jałowcem pospolitym (<i>Juniperus communis</i>) na wrzosowiskach lub nawapiennych murawach	<p>Powierzchnia siedliska</p> <p>Gatunki krzewów</p> <p>Wysokość krzewów</p>	<p>Utrzymanie 4 ha powierzchni siedliska.</p> <p>Utrzymanie udziału <i>Juniperus communis</i> na poziomie 65% (stan właściwy – FV).</p> <p>Utrzymanie wysokości krzewów na poziomie > 0,8 m (stan właściwy – FV).</p>	<p>Według danych dokumentacji pzo zarośla jałowca rozwijające się na murawach napiaskowych, zgodnie z <i>Innterpretation Manual</i>, nie są zaliczane do siedliska 5130. Pojawia się jednak problem z klasyfikacją płatów, zlokalizowanych na murawach napiaskowych, posiadających znaczny udział wrzосу i tym samym nawiązujących do</p>

	Zwarcie krzewów	Utrzymanie zwarcia krzewów na poziomie 20-80% (stan właściwy – FV).	<p>zbiorowisk wrzosowiskowych z rzędu <i>Calluno-Ulicetalia</i>. (Perzanowska 2012). Tego typu przypadek dotyczy zarośli jałowcowych w obszarze Gołobórz. Struktura przestrzenna płatów jest zróżnicowana. Występują tu zarówno zwarte zarośla, mniejsze lub większe kępy jak również pojedyncze jałowce. Wysokość najwyższych krzewów dochodzi do ok. 3,5-4 m wysokości. Wiele płatów wykazuje typowe dla procesów sukcesyjnych muraw psammofilnych (Faliński 2001) Występują tu wszystkie fazy sukcesji: rozrastanie się krzewów jałowca, rozrywanie darni, odsłanianie gleby i tworzenie wolnej niszy, wykształcanie się i łączenie oszyjków wokół krzewów jałowca, akumulacja i dekompozycja igliwia, izolacja podnóża macierzystego krzewu przez młode jałowce, zamieranie starych osobników. Zgodnie z wynikami badań monitoringowych przeprowadzonych w 2021 r. fizjonomicznie bardzo ładne płaty jałowczysk wykształciły się na murawach napiaskowych ze związku <i>Corynephorion canescentis</i>, więc wg <i>Interpretation Manual</i> a także metodyki monitoringu siedliskiem 5130 nie są. Sytuację utrudnia fakt, że część płatów jałowczysk faktycznie przestrzennie kontaktuje się z niewielkimi płatami wrzosowisk, jednak same jałowczyska najczęściej występują jednak na siedlisku murawy napiaskowej, o czym świadczy zestaw gatunków runa np. szczotlicha siwa <i>Corynephorus canescens</i>, jasioniec piaskowy <i>Jasione montana</i>, szroniak siwy <i>Niphotrichum canescens</i> czy zęboróg purpurowy <i>Ceratodon purpureus</i>. Największe płaty jałowczysk występują w obrębie dużego, 8,5 ha płatu murawy napiaskowej 2330. Zdecydowana większość wskaźników opisujących stan siedliska wypadła bardzo dobrze (oceny FV). Powierzchnia płatów krzewów na stanowisku jest duża, skład gatunkowy kęp krzewów właściwy i z dominacją jałowca, wysokość i zwarcie krzewów jałowca w kępach duże a struktura przestrzenna właściwa. Nie odnaleziono także ekspansywnych gatunków roślin zielnych w obrębie stanowisk. Siedlisko wykazuje jednak</p>
	Struktura przestrzenna płatów zarośli	Utrzymanie co najmniej 6 dużych kęp jałowców w obrębie płatu i kilka mniejszych (stan właściwy – FV).	
	Udział gatunków drzewiastych (powyżej 1,5 m wys.)	Utrzymanie występowania zwarcia gatunków drzewiastych średnio na poziomie < 20% (stan niezadowolający – U1).	
	Gatunki charakterystyczne	Utrzymanie minimum niewielkiego udziału gatunków typowych dla <i>Calluno-Ulicetalia</i> - <i>Deschampsia flexuosa</i> 1% <i>Nardus stricta</i> 1% (stan zły – U2).	
	Gatunki ekspansywnych roślin zielnych	Utrzymanie braku występowania ekspansywnych roślin zielnych (stan właściwy – FV).	
	Odnowienie krzewów	Utrzymanie występowania odnowienia krzewów (stan niezadowolający – U1).	
	Obce gatunki inwazyjne	Stopniowa poprawa oceny wskaźnika poprzez eliminację lub ograniczenie występowania obcych gatunków inwazyjnych (stopniowa poprawa oceny wskaźnika – stan niezadowolający U1).	

			<p> pewne zniekształcenie pod względem występowania gatunków drzewiastych. W zależności od płatu stopień zarastania jest nieco większy lub mniejszy, choć w obu przypadkach udział drzew (głównie sosny pospolitej, w mniejszym stopniu osiki i brzozy) pozwolił na nadanie oceny U1. Podobną ocenę uzyskało siedlisko pod względem ilość odnawiających się krzewów jałowców. Liczba młodych osobników nie była duża co przy widocznych objawach starzenia się kęp może decydować o ich przyszłości. Obniżoną ocenę uzyskano także pod względem obecności obcych gatunków inwazyjnych stwierdzając sporadyczne występowanie czeremchy amerykańskiej <i>Padus serotina</i>, nawłoci olbrzymiej <i>Solidago gigantea</i>, oraz konyzy kanadyjskiej <i>Conyza canadensis</i>. O tym co ostatecznie wpłynęło na zbiorczą ocenę U2 parametru struktura i funkcja siedliska, jest skład florystyczny runa w ramach kęp jałowców i szerzej na powierzchni badawczej. Wskaźnikiem kardynalnym jest obecność gatunków charakterystycznych dla wrzosowisk. Wskaźnik ten w zamyśle ma ograniczyć możliwość klasyfikowania jako siedlisko 5130, lub obniżyć ocenę tych jałowczysk, które nie są powiązane z wrzosowiskami. Tak też stało się w tym przypadku. Lista stwierdzonych gatunków charakterystycznych wrzosowisk jest niewielka, a ich pokrycie znikome. Skutkuje to nadaniem wskaźnikowi, i tym samym całemu parametrowi „specyficzna struktura i funkcje”, oceny U2. Z tego względu stan zachowania siedliska w obszarze oceniono jako zły. Wg aktualnego SDF obszaru oraz dokumentacji pzo powierzchnia płatów siedliska w obszarze wynosi 4,03 ha. Powierzchnia ta obejmuje szereg bardzo małych płatów jałowczysk, bardzo często pojedynczych kęp tego gatunku wykartowanych wśród muraw ale także i w obrębie wydm pośród zwartych kompleksów leśnych. W sensie metodycznym, takie pojedyncze kępy jałowców nie spełniają kryterium klasyfikacji siedliska; są one raczej naturalnym elementem innych typów siedlisk – borów chrobotkowych czy muraw </p>
--	--	--	--

				<p>napiaskowych. W 2021 r. jako płaty siedliska 5130 uznano te jałowczyska, których zgrupowania obejmują większy przestrzennie obszar – co najmniej kilku – kilkunastu kęp. Tym samym ograniczono liczbę płatów do 4 o łącznej powierzchni 2,08 ha. Z uwagi na uwarunkowania lokalne siedliska wydaje się, że nie ma możliwości zwiększenia jego powierzchni, niemniej ostateczną powierzchnię siedliska potwierdzą działania z zakresu kolejnego monitoringu siedliska. Z tego też względu na tym etapie odstępuje się od dokonywania zmian w SDF. Z uwagi na charakterystykę siedliska, jego strukturę i lokalne uwarunkowania nie jest możliwa poprawa stanu zachowania siedliska (podjęcie działań ochronnych nie daje m.in. pewności zwiększenia udziału gatunków charakterystycznych w okresie obowiązywania planu). Cele ochrony ustalono dla wskaźników kluczowych dla waloryzacji oceny stanu ochrony siedliska. Na podstawie posiadanej wiedzy cele wydają się realne do osiągnięcia w trakcie obowiązywania planu zadań ochronnych. Cele ochrony ustalono na podstawie dokumentacji pzo oraz opracowania pn.: „Ocena stanu zachowania i monitoring wybranych przedmiotów ochrony obszarów Natura 2000: Dąbrowy Ceranowskie PLH140024, Gołobórz PLH140028, Gołe Łąki PLH140027, Dzwonecznik w Kisielanach PLH140026, Rogoźnica PLH140036” - Biuro Urządzania Lasu i Geodezji Leśnej Oddz. w Warszawie T. Figarski, M. Szczygielski, M. Gałczyński, M. Kurek, D. Kutera, P. Ługowski (2021 r.).</p>
4	9170 Grąd środkowoeuropejski i subkontynentalny (<i>Galio-Carpinetum</i> , <i>Tilio-Carpinetum</i>)	<p>Powierzchnia siedliska</p> <p>Charakterystyczna kombinacja florystyczna</p>	<p>Utrzymanie minimum 19,04 ha powierzchni siedliska oraz podjęcie działań zmierzających do zwiększenia powierzchni siedliska do 1,77 ha.</p> <p>Utrzymanie typowej dla siedliska przyrodniczego (z uwzględnieniem specyfiki regionalnej i zróżnicowania fitosocjologicznego) charakterystycznej kombinacji florystycznej (stan właściwy – FV).</p>	<p>Grądy na terenie obszaru reprezentują specyficzną postać tego siedliska, powstałą być może wskutek zarastania nietrwałych ciepłolubnych dąbrów rosnących na siedliskach grądowych. Jest to podzespół grądu ciepłego <i>Tilio-Carpinetum melittetosum</i> nawiązujący składem runa do świetlistych dąbrów. Charakteryzuje się występowaniem w runie gatunków takich jak: miodownik melisowaty <i>Melittis melissophyllum</i>, lilia złotogłów <i>Lilium martagon</i>, konwalia majowa <i>Convallaria majalis</i></p>

Inwazyjne gatunki obce w podszybie i runie	Stopniowa poprawa udziału inwazyjnych gatunków obcych w podszybie i runie do poziomu nie więcej niż 2% pokrycia powierzchni badawczej (stopniowa poprawa oceny złego stanu – U2 do stanu niezadowolającego – U1).	– która często dominuje w runie tworząc swoistą fizjonomie siedliska. Poza tym występują głównie gatunki łąkowe: zawilec gajowy <i>Anemone nemorosa</i> , przyłaszczka pospolita <i>Hepatica nobilis</i> , turzycza palczasta <i>Carex digitata</i> , perlówka zwisła <i>Melica nutans</i> , przytulia Schultesa <i>Galium schultesii</i> , groszek wiosenny <i>Lathyrus vernus</i> i inne. Podszyt jest zwarty i tworzą go gatunki takie jak: leszczyna, grab, lipa drobnolistna i klon pospolity. Drzewostan ma zazwyczaj charakter dwupiętrowy: górne piętro tworzy dąb szypułkowy z dużym miejscami udziałem sosny pospolitej, a dolne – grab pospolity. Powierzchnia siedliska opiera się na rozległym płacie łąki obejmującym 19,04 ha. W toku kolejnych badań monitoringowych ocenie poddana zostanie powierzchnia siedliska w tym możliwość odtworzenia na niewielkim obszarze siedliska dąbrowy świetlistej czy też przyjęcia, że powierzchnia siedliska 9170 wynosi 19,17 ha. Siedlisko na terenie obszaru jest dość typowo wykształcone jak łąki, które jeszcze do niedawna były kształtowane przez gospodarkę leśną. Zauważalna jest nieco uproszczona struktura przestrzenna i budowa pionowa. Mimo iż drzewostan dębowy z udziałem sosny osiąga tu 80-140 lat, to na ogół jest on słabo zróżnicowany, co najwyżej na dwa piętra z niewielką liczbą naturalnych luk i przerzedzeń. Niewielkie są też zasoby martwych drzew – szczególnie tych wielkowiekowych. Ocena składu runa jest niejednoznaczna. Z jednej strony charakterystyczną kombinacją florystyczną oceniono jako właściwą (FV), a z drugiej udział gatunków obcych w runie (głównie niecieprka drobnokwiatowego <i>Impatiens parviflora</i>) osiąga miejscami 15-20% (ocena U2). Samo runo jest nierównomiernie rozwinięte. Nie ustalono celu dla wskaźnika mikrosiedliska drzewne oraz stanu kluczowych dla różnorodności biologicznej gatunków lokalnie typowych dla siedliska z uwagi na fakt, iż waloryzacja i sposób oceny jednego wskaźnika wymaga dalszego testowania, drugi zaś jest fakultatywny. Mając powyższe na uwadze stan zachowania siedliska oceniono jako niezadowolający (U1).
Ekspansywne gatunki rodzime w runie	Utrzymanie braku występowania gatunków ekspansywnych lub pojedyncze okazy gatunków nitrofilnych w runie (stan właściwy – FV).	
Struktura pionowa i przestrzenna roślinności	Utrzymanie występowania jednolitego, starego drzewostanu lub struktury zróżnicowanej ze zwartym starym drzewostanem zajmującym 10-50% powierzchni (stan niezadowolający – U1).	
Wiek drzewostanu	Utrzymanie >10% udział drzew starszych niż 100 lat (stan właściwy – FV).	
Naturalne odnowienie drzewostanu	Utrzymanie występowania minimum pojedynczych odnowień (stan niezadowolający – U1).	
Gatunki obce w drzewostanie	Utrzymanie udziału gatunków obcych w drzewostanie na poziomie <10% i nieodnawiające się (stan niezadowolający – U1).	
Martwe drewno (łącznie zasoby)	Utrzymanie ilości martwego drewna na poziomie minimum 10 m ³ /ha oraz stopniowa poprawa oceny wskaźnika do poziomu > 20% (stopniowa poprawa oceny stanu niezadowolającego – U1 do stanu właściwego - FV).	
Martwe drewno wielkowiekowe	Stopniowa poprawa ilości martwego drewna wielkowiekowego do poziomu 3 szt./ha (stopniowa poprawa oceny wskaźnika ze złego stanu – U2 do stanu niezadowolającego – U1).	
Inne zniekształcenia	Utrzymanie występowania braku zniekształceń (stan właściwy – FV).	

				<p>Z uwagi na charakterystykę siedliska, jego strukturę i lokalne uwarunkowania nie jest możliwa poprawa stanu zachowania siedliska do stanu właściwego. Cele ochrony ustalono dla wskaźników kluczowych dla waloryzacji oceny stanu ochrony siedliska. Na podstawie posiadanej wiedzy cele wydają się realne do osiągnięcia w trakcie obowiązywania planu zadań ochronnych. Cele ochrony ustalono na podstawie dokumentacji pzo oraz opracowania pn.: „Ocena stanu zachowania i monitoring wybranych przedmiotów ochrony obszarów Natura 2000: Dąbrowy Ceranowskie PLH140024, Gołobórz PLH140028, Gołe Łąki PLH140027, Dzwonecznik w Kisielanach PLH140026, Rogoźnica PLH140036” - Biuro Urządzania Lasu i Geodezji Leśnej Oddz. w Warszawie T. Figarski, M. Szczygielski, M. Gałczyński, M. Kurek, D. Kutera, P. Ługowski (2021 r.)</p>
5	9110 Ciepłolubne dąbrowy (<i>Quercetalia pubescenti-petraeae</i>)	Powierzchnia siedliska	Utrzymanie minimum 1,77 ha powierzchni siedliska.	<p>Na terenie obszaru identyfikatorem siedliska jest zespół <i>Potentillo albae-Quercetum</i>. Siedlisko, zasadniczym składem gatunkowym i strukturą, nie odbiega od typowej charakterystyki zespołu. Ponieważ jednak na terenie obszaru aktualnie już nie ma korzystnych warunków siedliskowych do utrzymywania się stabilnych płatów świetlistych dąbrów, ulega ono dość szybkiemu zarastaniu dolnymi warstwami drzewostanu, co w efekcie prowadzi do zmian w składzie runa i przekształceniu siedliska w grąd. Na terenie obszaru siedlisko zajmuje podszczytowe partie morenowego wzniesienia, porastające jego południowo-zachodnie zbocza o lekkim nachyleniu w kierunku rzeki Muchawki. Podłoże jest dość żyzne, są to siedliska Lśw wykształconego na glebach rdzawych właściwych na podłożu gliniastym. Potencjalnie są więc to siedliska grądów, a zatem zarastanie świetlistych dąbrów jest naturalnym procesem. Wyznaczone w PZO płaty siedliska 9110 otaczających je grądów wyróżniają się w zasadzie jedynie zmniejszonym udziałem dolnych warstw drzewostanu (podszczyt, dolne pietra drzew) - otrzymanym w efekcie wykonywania zabiegów ochronnych. Są więc to postaci regeneracyjne grądów i ich utrzymanie wiąże się z koniecznością</p>
		Udział procentowy siedliska	Utrzymanie udziału procentowego siedliska w powierzchni badawczej w stanie nie pogorszonym na poziomie nie mniej niż 20% (stan zły – U2).	
		Gatunki charakterystyczne	Utrzymanie występowania gatunków charakterystycznych minimum na poziomie minimum 1% powierzchni badawczej lub udział gatunków ciepłolubnych na poziomie minimum 10% (stan niezadowolający – U1).	
		Gatunki dominujące	Stopniowa poprawa oceny wskaźnika poprzez występowanie maksymalnie współdominacji gatunków ograniczających rozwój gatunków ciepłolubnych (stan niezadowolający – U1).	
		Obce gatunki inwazyjne w runie i podszycie	Stopniowa poprawa oceny wskaźnika poprzez występowanie udziału obcych gatunków inwazyjnych poniżej 5% w powierzchni badawczej	

		(poprawa oceny wskaźnika U2).	systematycznego wykonywania zabiegów prześwietlających.
Rodzime gatunki ekspansywne roślin zielnych	Utrzymanie występowania rodzimych gatunków ekspansywnych na poziomie poniżej 20% (stan niezadowolający – U1).		Dąbrowy, w obrębie 3 niewielkich płatów zinwentaryzowanych w granicach obszaru, tworzy dąb szypułkowy z, dość dużym miejscami, udziałem sosny pospolitej. W podszytcie, średnio zajmującym 45%, dominuje leszczyna, grab, kruszyna a także czeremcha amerykańska. W runie z największym pokryciem występuje konwalia majowa, licznie towarzyszą jej: zawilec gajowy <i>Anemone nemorosa</i> , konwalijka dwulistna <i>Maianthemum bifolium</i> , perłówka zwisła <i>Melica nutans</i> , podagrycznik pospolity <i>Aegopodium podagraria</i> , sałatnik leśny <i>Mycelis muralis</i> , orlica pospolita <i>Pteridium aquilinum</i> . W środkowym płacie siedliska masowo występuje niecierpek drobnokwiatowy. Z gatunków typowych dla świetlistej dąbrowy z niewielkim pokryciem spotykane są: miodownik melisowaty <i>Melittis melisophyllum</i> , lilia złotogłów <i>Lilium martagon</i> , dzwonek jednostronny <i>Campanula rapunculoides</i> , rutewka orlikolistna <i>Thalictrum aquilegifolium</i> . Zgodnie z SDF (Standardowym Formularzem Danych) oraz dokumentacją pzo powierzchnia siedliska zajmuje 1,77 ha. Dwa z 5 płatów położonych w odległości kilkunastu – kilkudziesięciu metrów od siebie, zajmujące bardzo małą powierzchnię uległy zarosnięciu, w związku z czym zostały zaliczone do grądów; zachowały się natomiast trzy większe, ok. 50 arowe płaty. Zatem aktualna powierzchnia siedliska w obszarze wg danych z 2021 r. wynosi 1,65 ha. Z uwagi na uwarunkowania lokalne siedliska wydaje się, że nie ma możliwości zwiększenia jego powierzchni, niemniej ostateczną powierzchnię siedliska potwierdzą działania z zakresu kolejnego monitoringu siedliska. Z tego też względu na tym etapie odstępuje się od dokonywania zmian w SDF. Fizjonomicznie siedlisko ma dość typową strukturę, w drzewostanie panuje dąb, choć jest to dąb szypułkowy <i>Quercus robur</i> , a nie typowy dla siedliska dąb bezszypułkowy <i>Q. petraea</i> . Zniekształcony jest natomiast skład gatunkowy runa, co uwidacznia się w kilku wskaźnikach. Przede wszystkim
Gatunki ciepłolubne	Utrzymanie występowania gatunków ciepłolubnych na poziomie powyżej 20% (stan właściwy – FV).		
Leżące martwe drewno	Utrzymanie udziału martwego drewna leżącego na poziomie do 5% zasobności drzewostanu (stan właściwy – FV).		
Wiek drzewostanu	Utrzymanie występowania drzewostanu w wieku powyżej 50 lat (stan właściwy – FV).		
Zwarcie podszytu	Utrzymanie występowania zwarcia podszytu na poziome nieprzekraczającym 50% oraz stopniowa poprawa wskaźnika do poziomu poniżej 20% (stopniowa poprawa do stanu właściwego – FV).		
Zwarcie koron drzew	Utrzymanie występowania zwarcia koron drzew na poziome $\geq 70\%$ (stan niezadowolający – U1).		
Gatunki obce geograficznie i ekologicznie w drzewostanie	Utrzymanie braku występowania obcych gatunków geograficznie w drzewostanie (stan właściwy – FV).		
Naturalne odnowienie	Utrzymanie oceny wskaźnika minimum na obecnym poziomie oraz niedopuszczenie do masowego odnowień gatunków grądowych (stan niezadowolający – U1).		
Obecność nasadzeń drzew	Utrzymanie braku obecności nasadzeń drzew (stan właściwy – FV).		
Zniszczenia runa i gleby	Utrzymanie braku zniszczeń runa i gleby (stan właściwy – FV).		
Zniszczenia drzewostanów	Utrzymanie braku zniszczenia drzewostanów (stan właściwy – FV).		

				<p>ocenę obniża niewielki udział gatunków typowych dla siedliska i brak gatunków ze związku <i>Molinion</i>. Wysoki jest udział gatunków ciepłolubnych, ale to dzięki dominacji w runie konwalii majowej <i>Convallaria majalis</i>. <i>De facto</i> większość gatunków, na podstawie których zidentyfikowano siedlisko jako ciepłolubną dąbrowę (miodownik melisowaty <i>Melittis melissophyllum</i>, lilia złotogłów <i>Lilium martagon</i>, konwalia majowa) to gatunki występujące również w ciepłych grądach, do których opisywane płyty nawiązują nawet bardziej pod względem składu florystycznego, niż do ciepłolubnych dąbrów. Najbardziej jednak na ostateczną ocenę parametru wpłynęła ocena wskaźnika kardynalnego „obce gatunki inwazyjne”, która wyniosła U2, a to ze względu na dość liczny (20%) udział niecierpka drobnokwiatowego <i>Impatiens parviflora</i> oraz pojedynczy udział innych gatunków konyzy kanadyjskiej <i>Conyza canadensis</i>, uczeput amerykańskiego <i>Bidens frondosa</i>, klonu jesionolistnego <i>Acer negundo</i>, czeremchy amerykańskiej <i>Padus serotina</i>. Również niezbyt dobrze (ocena U1) wypada siedlisko pod względem udziału ekspansywnych gatunków rodzimych – na ok. 15% powierzchni transektu stwierdzono występowanie poziwników <i>Galeopsis sp.</i> Jest to o tyle istotne, że gatunki te, podobnie jak niecierpek drobnokwiatowy, reagują intensywnym rozrostem na prześwietlonych powierzchniach. A takie tworzą się np. po wykonywaniu zabiegów ochronnych. Właściwie (FV) oceniano zazwyczaj parametry drzewostanu (skład, wiek, ilość martwych drzew) choć obniżono ocenę zwarcia drzewostanu oraz zwarcia krzewów (U1). W tym miejscu należy wskazać, że ocena dotyczyła zwarcia krzewów po wykonaniu zabiegu redukcji podszytu; zatem w warunkach pozostawienia siedliska bez zabiegu bardzo szybko nastąpi jego zarastanie i grądowienie. W obrębie transektu nie stwierdzono obcych gatunków drzew ani sztucznych nasadzeń. Odnowienia naturalne oceniono jak niezadowolające (U1) ze względu na przewagę w ich składzie gatunków</p>
--	--	--	--	---

				<p>grądowych. Mając powyższe na uwadze stan zachowania siedliska oceniono jako zły (U2). Z uwagi na charakterystykę siedliska, jego strukturę i lokalne uwarunkowania nie jest możliwa poprawa stanu zachowania siedliska do stanu właściwego, ani też poprawy poszczególnych wskaźników parametru struktury i funkcji (podjęcie działań ochronnych nie daje niezaprzeczalnej pewności zwiększenia udziału powierzchni siedliska w powierzchni badawczej, ani też skutecznej eliminacji gatunków inwazyjnych w okresie obowiązywania planu; działania ochronne należy podejmować stopniowo w celu eliminacji wystąpienia zagrożenia wkroczenia roślinności konkurencyjnej lub też efekty podejmowanych działań możliwe są do oceny w dłuższej perspektywie czasowej). Cele ochrony ustalono dla wskaźników kluczowych dla waloryzacji oceny stanu ochrony siedliska. Z uwagi na dynamikę zachodzących zmian oraz podejmowane działania z zakresu ochrony czynnej, do czasu kolejnych badań monitoringowych odstępuje się od wprowadzania zmian danych dla siedliska w SDF. W trakcie obowiązywania pzo, cele wydają się możliwe do osiągnięcia. Źródło danych: dokumentacja pzo, Ocena stanu zachowania i monitoring wybranych przedmiotów ochrony obszarów Natura 2000: Dąbrowy Ceranowskie PLH140024, Gołobórz PLH140028, Gołe Łąki PLH140027, Dzwonecznik w Kisielanach PLH140026, Rogoźnica PLH140036 Biuro Urządzania Lasu i Geodezji Leśnej Oddział w Warszawie (2021 r.).</p>
6	91T0 Sosnowy bór chrobotkowy (<i>Cladonio-Pinetum</i> i chrobotkowa postać <i>Peucedano-Pinetum</i>)	<p>Powierzchnia siedliska</p> <p>Charakterystyczna kombinacja florystyczna</p>	<p>Utrzymanie minimum 5,37 ha powierzchni siedliska.</p> <p>Utrzymanie oceny wskaźnika w stopniu niepogorszonym, tj. utrzymanie występowania minimum <i>Festuca ovina</i>, <i>Deschampsia flexuosa</i>, <i>Melampyrum pratense</i>, <i>Rumex acetosella</i> oraz porostów <i>Cladonia rangiferina</i>, <i>C. furcata</i> i <i>C. phyllophora</i> -</p>	<p>Według dokumentacji pzo siedlisko na terenie obszaru Natura 2000 obejmuje chrobotkową postać <i>Peucedano-Pinetum</i>. Bliższa identyfikacja fitosocjologiczna tego układu roślinnego jest utrudniona. Możliwe jest przyjęcie, iż analizowane płyty stanowią krańcową postać <i>Peucedano-Pinetum pulsatilletosum</i> w wariacie chrobotkowym, choć możliwe jest również przyjęcie, iż jest to wariant chrobotkowy <i>Peucedano-Pinetum typicum</i>. Omawiane płyty stanowią najsuchszą postać dojrzałych borów</p>

		wszystkie z udziałem minimum do 1% (stan zły – U2).	<p>sosnowych wykształconych na zwydmionych piaskach eolicznych. Drzewostan jest zasadniczo jednogatunkowy, sosnowy <i>Pinus sylvestris</i> i wielopiętrowy, o niskiej bonitacji. Pojedynczo występuje brzoza brodawkowata <i>Betula pendula</i>. Dominują drzewostany 60-80 letnie, choć poszczególne drzewa reprezentują wszystkie klasy wieku. Warstwa krzewów bardzo słabo rozwinięta, z udziałem jałowca <i>Juniperus communis</i>, podrostu brzozy i sosny. W warstwie runa występują m.in.: konwalia majowa <i>Convallaria majalis</i>, pszeniec zwyczajny <i>Melampyrum pratense</i>, borówka czernica <i>Vaccinium myrtillus</i>, wrzos <i>Calluna vulgaris</i>, borówka brusznica <i>Vaccinium vitis-idaea</i>, śmiełek pogięty <i>Deschampsia flexuosa</i>, kostrzewa owcza <i>Festuca ovina</i> i kilka innych gatunków. Warstwa mszysto-porostowa bardzo dobrze rozwinięta, budowana jest głównie przez mchy, a porosty stanowią nie więcej niż 30-40 % pokrycia. Rosną tu m.in. chrobotki: widlasty <i>Cladonia furcata</i>, leśny <i>C. sylvatica</i> (= <i>arbuscula</i>) i reniferowy <i>C. rangiferina</i>. Wyniki monitoringu uzyskane w 2021 r. wskazują, że siedlisko sosnowego boru chrobotkowego 91T0 obejmuje dwa blisko związane ze sobą typy zbiorowisk roślinnych. Klasyczną postać siedliska reprezentuje zbiorowisko <i>Cladonio-Pinetum</i> – ubogi, niskobonitacyjny drzewostan sosnowy, dość rozluźniony, z niewielkim pokryciem warstwy podszytu. Nieco inną postacią siedliska jest jego żyźniejsza postać reprezentowana przez podzespół <i>Peucedano-Pinetum cladonietosum</i>, obejmująca drzewostany sosnowe o nieco wyższej bonitacji, porastające ubogie gleby bielcowe. Zespół <i>Cladonio-Pinetum</i> reprezentuje raczej obszar subatlantycki, z kolei podzespół <i>P.-P. cladonietosum</i> częściej spotykany jest w regionie subkontynentalnym. Tym, co łączy oba te zbiorowiska i tak naprawdę decyduje o zaliczeniu płatu do siedliska 91T0 to zajmująca dużą powierzchnię warstwa porostów z rodzaju <i>Cladonia</i> lub <i>Cetraria</i>. Niezależnie od tego, czy bór sosnowy występuje na ubogich glebach typu arenosol czy bielica, czy jest to typ</p>
Udział procentowy siedliska	Utrzymanie udziału procentowego siedliska w powierzchni badawczej minimum na poziomie >30 % (stan zły – U2).		
Obce gatunki inwazyjne	Stopniowa poprawa oceny wskaźnika poprzez ograniczenie lub eliminację obcych gatunków inwazyjnych (poprawa stanu niezadowolającego – U1).		
Rodzime gatunki ekspansywne roślin zielnych	Utrzymanie udziału rodzimych gatunków ekspansywnych na poziomie nieprzekraczającym 10 % (stan właściwy – FV).		
Występowanie i stan populacji chrobotków	Utrzymanie oceny wskaźnika w stopniu nie pogorszonym, tj. utrzymanie występowania minimum <i>Cladonia rangiferina</i> , <i>C. furcata</i> i <i>C. phyllophora</i> - wszystkie z udziałem minimum do 1% (stan zły – U2).		
Stosunek pokrycia chrobotków do mchów i roślin naczyniowych	Utrzymanie oceny wskaźnika w stopniu nie pogorszonym, tj. utrzymanie występowania minimum <i>Cladonia rangiferina</i> , <i>C. furcata</i> i <i>C. phyllophora</i> - wszystkie z udziałem minimum do 1% (stan zły – U2).		
Wiek drzewostanu	Stopniowa poprawa oceny wskaźnika oraz zwiększenie udziału drzew w wieku > 50 lat (stopniowa poprawa wskaźnika ze stanu złego – U2).		
Obecność drewna martwego w dnie lasu	Stopniowa poprawa oceny wskaźnika ograniczenie występowania niewielkiej ilości martwego drewna – z naturalnego opadu, w dnie lasu (stopniowa poprawa stanu niezadowolającego – U1).		
Gatunki obce w drzewostanie	Utrzymanie braku występowania gatunków obcych w drzewostanie (stan właściwy – FV).		

		Naturalne odnowienie drzewostanu	Utrzymanie występowania naturalnego odnowienia ale małych ilościach (stan właściwy – FV).	<p>siedliskowy lasu Bs czy Bśw, o tym czy płat może być uznany za siedlisko 91T0 decyduje ilość i pokrycie występujących w tym płacie porostów, zwłaszcza takich jak: <i>Cladonia sylvatica</i>, <i>Cladonia rangiferina</i>, <i>Cladonia furcata</i>, <i>Cetraria islandica</i>. Siedlisko wykształcone jest w sposób kadłubowy; zdecydowana większość wskaźników kardynalnych oceny siedliska opisuje ten stan i została oceniona na U2. W szczególności brak jest w runie (i to w obrębie w zasadzie całego płatu siedliska, nie tylko na założonym transekcie monitoringowym) bogatej w gatunki i pokrywającej dużą powierzchnię warstwy porostowej. Chrobotki stwierdzano sporadycznie i w udziale nieprzekraczającym 1%. Oznacza to brak podstawowego elementu umożliwiającego identyfikację siedliska. Ponadto w runie znajdują się często gatunki mezotroficzne lub ruderalne, co może świadczyć o potencjalnie żyzniejszym siedlisku. Być może jest to efekt m.in. dawnego wybierania piasku a następnie wywożenia śmieci (w tym zapewne i odpadków organicznych) do lasu. Stan ochrony siedliska oceniono jako zły (U2). Powierzchnię siedliska oceniona natomiast na 2,52 ha. Z uwagi na uwarunkowania lokalne siedliska wydaje się, że nie ma możliwości zwiększenia jego powierzchni, niemniej ostateczną powierzchnię siedliska potwierdzą działania z zakresu kolejnego monitoringu siedliska. Z tego też względu na tym etapie odstępuje się od dokonywania zmian w SDF. Z uwagi na charakterystykę siedliska, jego strukturę i lokalne uwarunkowania nie jest możliwa poprawa stanu zachowania siedliska do stanu właściwego, ani też poprawy poszczególnych wskaźników parametru struktury i funkcji (podjęcie działań ochronnych nie daje niezaprzeczalnej pewności zmiany charakterystycznej kombinacji florystycznej, udziału siedliska w powierzchni badawczej, stanu chrobotków czy też stosunku pokrycia chrobotków do roślin naczyniowych w okresie obowiązywania planu; działania ochronne należy podejmować stopniowo w celu eliminacji wystąpienia zagrożenia</p>
		Obecność nasadzeń drzew	Utrzymanie braku nasadzeń (stan właściwy – FV).	
		Przekształcenia związane z użytkowaniem	Utrzymanie braku występowania przekształceń (stan właściwy – FV).	
		Zniszczenia drzewostanów – wiatrołomy, gradacje owadów	Utrzymanie braku występowania zniszczenia drzewostanów (stan właściwy – FV).	

				<p>wkroczenia roślinności konkurencyjnej lub też efekty podejmowanych działań możliwe są do oceny w dłuższej perspektywie czasowej – tu np. wiek drzewostanu). Cele ochrony ustalono dla wskaźników kluczowych dla waloryzacji oceny stanu ochrony siedliska. W trakcie obowiązywania pzo, cele wydają się możliwe do osiągnięcia. Źródło danych: dokumentacja pzo, Ocena stanu zachowania i monitoring wybranych przedmiotów ochrony obszarów Natura 2000: Dąbrowy Ceranowskie PLH140024, Gołobórz PLH140028, Gołe Łąki PLH140027, Dzwonecznik w Kisielanach PLH140026, Rogoźnica PLH140036 - Biuro Urządzania Lasu i Geodezji Leśnej Oddział w Warszawie (2021 r.).</p>
--	--	--	--	---

Powyższe cele, po ich przyjęciu, powinny być brane pod uwagę przez podmioty sprawujące nadzór nad obszarem Natura 2000 oraz w trakcie prowadzenia ocen wpływu programów i przedsięwzięć na obszar Natura 2000.

Zgodnie z art. 28 ust. 3 i 4 ustawy o ochronie przyrody, sporządzający projekt planu zadań ochronnych winien umożliwić zainteresowanym osobom i podmiotom prowadzącym działalność w obrębie siedlisk przyrodniczych i siedlisk gatunków, dla których ochrony wyznaczono obszar Natura 2000, udział w pracach związanych ze sporządzaniem tego projektu, a także zapewnić możliwość udziału społeczeństwa w postępowaniu, którego przedmiotem jest sporządzenie projektu, na zasadach i w trybie określonym w art. 3 ust. 1 pkt 11 oraz art. 39 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. z 2022 r. poz. 1029, z późn. zm. - zwanej dalej „ustawą ooś”). Ponadto, w myśl art. 21 ust. 2 pkt 24 lit. a ustawy ooś, projekt planu zadań ochronnych zamieszcza się w publicznie dostępnych wykazach.

Zgodnie z art. 59 ust. 2 ustawy z dnia 23 stycznia 2009 r. o wojewodzie i administracji rządowej w województwie (Dz. U. z 2023 r. poz. 190 - zwanej dalej „ustawą o wojewodzie”), projekt planu zadań ochronnych wymaga uzgodnienia z właściwym terytorialnie wojewodą.

Jak wspomniano, istotnym elementem procesu planistycznego są konsultacje społeczne. W ramach procedury opracowania projektu planu zadań ochronnych dla obszaru Natura 2000, zgodnie z § 2 pkt 3 rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 17 lutego 2010 r. w sprawie sporządzania projektu planu zadań ochronnych dla obszaru Natura 2000 (Dz. U. Nr 34, poz. 186) oraz ww. przepisów prawa, w dniu w Biuletynie Informacji Publicznej i tablicach ogłoszeń Regionalnej Dyrekcji Ochrony Środowiska w Warszawie oraz jednostek samorządu terytorialnego na terenie których położony jest obszar Natura 2000, zamieszczono obwieszczenie o zamiarze przystąpienia, przystąpieniu i wyłożeniu projektu zarządzenia zmieniającego planu zadań ochronny do publicznego wglądu. Tego samego dnia obwieszczenie opublikowano także w prasie (.....). Tym samym, zainteresowanym osobom i podmiotom prowadzącym działalność w obrębie siedlisk przyrodniczych i siedlisk gatunków, dla których ochrony wyznaczono obszar Natura 2000, umożliwiono zapoznanie się z dokumentem oraz złożenie uwag i wniosków do projektu planu zadań ochronnych przez okres 21 dni. W przewidzianym na składanie uwag i wniosków terminie, zgłoszono następujące uwagi:

Lp.	Imię i nazwisko /	Data wpływu do	Treść uwagi	Sposób rozpatrzenia	Uwagi
-----	-------------------	----------------	-------------	---------------------	-------

	Nazwa instytucji bądź organizacji	urzędu (dd.mm.rrrr)			

Na podstawie art. 59 ust. 2 ustawy o wojewodzie, Wojewoda Mazowiecki pismem znak:
z dnia r. uzgodnił projekt zarządzenia.

Ocena Skutków Regulacji (OSR)

1. Cel wprowadzenia zarządzenia.

Celem wprowadzenia zarządzenia jest wypełnienie delegacji ustawowej zawartej w art. 28 ust. 5 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody (Dz. U. z 2022 r. poz. 916, z późn. zm.).

2. Podmioty, na które oddziałuje akt normatywny.

Projekt planu zadań ochronnych będzie oddziaływał:

- 1) na Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Warszawie;
- 2) na właścicieli terenu, na którym znajduje się obszar Natura 2000;
- 3) jako powszechnie obowiązujący akt prawa miejscowego na wszystkie podmioty, które znajdują się lub znajdują w zasięgu terytorialnym objętym jego regulacją;
- 4) na jednostki organizacyjne, których zasięg działania obejmuje teren obszaru Natura 2000.

3. Konsultacje.

Projekt zarządzenia jako akt prawa miejscowego podlega:

- 1) na podstawie art. 59 ust. 2 ustawy z dnia 23 stycznia 2009 r. o wojewodzie i administracji rządowej w województwie (Dz. U. z 2023 r. poz. 190) uzgodnieniu z Wojewodą Mazowieckim;
- 2) na podstawie art. 28 ust. 4 ustawy o ochronie przyrody, procedurze udziału społeczeństwa na zasadach i w trybie określonym w ustawie z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. z 2022 r. poz. 1029, z późn. zm.), postępowaniu, którego przedmiotem jest sporządzenie projektu.

4. Wpływ regulacji na sektor finansów publicznych, w tym budżet państwa i budżet jednostek samorządu terytorialnego.

Wejście w życie przedmiotowego zarządzenia nie pociągnie za sobą skutków finansowych dla budżetu państwa.

5. Wpływ regulacji na rynek pracy.

Zapisy zawarte w projekcie zarządzenia będą miały umiarkowany wpływ na lokalny i regionalny rynek pracy. Konieczność realizacji zadań przyczyni się do zwiększenia zapotrzebowania na usługi z działów: „Badania naukowe i działalność rozwojowa” Polskiej Klasyfikacji Działalności, wprowadzonej Rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 24 grudnia 2007 r. w sprawie Polskiej Klasyfikacji Działalności (PKD) (Dz. U. Nr 251, poz. 1885, z późn. zm.).

6. Wpływ regulacji na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym na funkcjonowanie przedsiębiorstw.

Projektowana regulacja nie będzie miała wpływu na konkurencyjność wewnętrzną i zewnętrzną gospodarki.

7. Wpływ regulacji na sytuację i rozwój regionalny.

Projektowana regulacja nie ma wpływu na sytuację i rozwój regionalny.

8. Ocena pod względem zgodności z prawem Unii Europejskiej.

Regulacja przedmiotowego zarządzenia objęta jest prawem UE. Zarządzenie swym zakresem obejmuje teren objęty ochroną w ramach Europejskiej Sieci Ekologicznej Natura 2000 na podstawie dyrektywy Rady 92/43/EWG z dnia 21 maja 1992 r. w sprawie ochrony siedlisk przyrodniczych oraz dzikiej fauny i flory (Dz.U.U.E.L.1992.206.7), jako specjalny obszar ochrony siedlisk Gołobórz PLH140028. Projekt zarządzenia jest zgodny z prawem Unii Europejskiej.